

عنوان مقاله:

کارکرد گیاه انگاری در عینی سازی مفهوم "زندگی" در متن قرآن و نهج البلاغه

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات قرآنی و فرهنگ اسلامی، دوره 6، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

مرتضی قائمی - دانشگاه بوعلی سینا؛ دانشکده علوم انسانی، گروه زبان و ادبیات عربی

اختر ذوالفقاری - دانشگاه بوعلی سینا. دانشکده علوم انسانی. گروه زبان و ادبیات عرب.

خلاصه مقاله:

در قرآن و نهج البلاغه استعاره های مفهومی متعددی برای معرفی زندگی به کار رفته است؛ از جمله استعاره گیاه انگاری که به شکل متنوع برای ترسیم ابعاد زندگی مورد استفاده قرار گرفته است. در پژوهش حاضر که به روش تحلیلی - توصیفی انجام شده، تلاش شده است با استفاده از اصول استعاره مفهومی، فرافکنی حوزه مبدا "گیاهان" بر حوزه مقصد "زندگی" در متن قرآن و نهج البلاغه بررسی قرار شود تا مشخص گردد که در متن قرآن و نهج البلاغه چه مفاهیمی از حوزه مبدا "گیاهان" بر حوزه مقصد "زندگی" فرافکنی شده است؟ مهمترین نگاشت های حاصل از این فرافکنی چه می باشند؟ استفاده از استعاره مفهومی "زندگی زراعت است" چه تاثیری در تبیین دیدگاه اسلامی نسبت به زندگی دارد؟ نتایج تحقیق حاضر نشان می دهد در متن قرآن و نهج البلاغه از طریق گیاه انگاری، تناظری بین زندگی و گیاهان و اصطلاحات مربوط به آن ایجاد شده است که مربوط به سیر حرکت انسان از تولد تا مرگ و رسیدن به مقصد نهایی زندگی است. استعاره های رویشی و گیاه انگاری در متن قرآن و نهج البلاغه در نهایت تاییدکننده این عقیده هستند که دنیا مزرعه آخرت است و هر چه در آن انجام دهی در آخرت نتیجه اش را خواهی دید.

کلمات کلیدی:

قرآن، نهج البلاغه، استعاره مفهومی، گیاه انگاری، زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1533056>

